

Tapaus Borstö: Vedenalainen kulttuuriperintö ja oma merimuseo paikallisidentiteetin rakentajana

Laura Seesmeri

Pureudun artikkelissani etnografisella otteella yhden saaren, sen museoidun esineistön sekä auto- että bioetnografisiin lähteisiin pohjautuen siihen, miten saaren lähelle uponneiden hylkyjen vaiheet, meriarkeologiset tutkimukset ja esineistö ovat vaikuttaneet saaren identiteettiin, mielenmaisemaan, maisemaan ja museon kautta välitettyyn menneisyyden tarinaan.

Olen itse viettänyt aikaa saarella vuodesta 1973 alkaen. Olen hoitanut museota yliopisto-opintojeni ohessa 1990-luvulla ja nyt olen palannut saarelle ikään kuin takaisin; väitelleenä maisemantutkijana. Aineistona esitelmässäni käytän tutkimuskirjallisuuden ohella henkilökohtaista kirjeenvaihtoaineistoa saaren asukkaiden kanssa, omia päiväkirjamerkintöjäni, museon esinekokoelmaa sekä Svenska Litteratursällskapetin perinnekokoelmaa. Tarkoitukseni on myös haastatella syksyn aikana yhtä tai kahta Borstö Museumin perustamiseen keskeisesti liittyvää henkilöä.

Osoitan, millainen kuva meillä on mahdollista tavoittaa tulkiten ristiin erilaisia aineistoja ja miten esineiden affektiiviset piirteet voivat avata meille menneisyyden mielenmaisemaa. Avaan myös autoetnografisesti sitä prosessia, miten menneisyyden aikatasot, tarinat ja ihmisen kytkökset toisiinsa, maisemaan ja esineisiin, voivat luoda kokonaiskuvan saaresta elämisen paikkana.

Esitelmä ja artikkeli liittyvät ajankohtaiseen projektiini, jossa käsikirjoitan Borstö Museumin näyttelyä uudestaan. Museo on tarkoitus avata uudessa rakennuksessa kesällä 2021.